

eller $\frac{2}{3}$ af det, det var i Aarene 1900—04, og vi have i nogen Maade Lov til af Tvangssalgene at tage Varsel med Hensyn til, hvorledes de økonomiske Forhold ere ude paa Landet. Jeg hævder altsaa vedblivende til Trods for de Sortseere, som der har været nok af, at Landbrugets Stilling trods de trykkede Tider er i væsentlig Grad uforandret, urokket, og det er mit Haab, at denne Landbrugets væsentlig urokkede Stilling vil være i Stand til at bringe Danmark over den økonomiske Krise, vi have gennemgaaet og befinde os i, for det bliver saa sandt Landbruget, der skal gøre det.

Maa jeg i den Anledning endnu berøre de Forsøg, man i Flyveskrifter og Blade gør paa at føre saakaldte Beviser for, at Landbruget arbejder os hen mod Fallittens Rand. Der er, naar man gaar lidt dybere ind paa Sagen, intet, der tyder derpaa. Man ser saaledes, at et enkelt stort Hovedstadsblad for ca. en Maaned siden vilde forskrække Folk med dette. Med den højt-ærede Formands Tilladelse skal jeg oplæse et Par Linier af, hvad dette Blad skriver. Det hedder: „Bonden sidder endnu og spinker og sparer. Han leverer sine Produkters Overskud til Samfundet og bliver skyldig paa Historien“. Og videre hedder det: „Statsfidende“. Dette Blads væsentligste Indhold er Bekendtgørelser om Konkurs og Auktioner over Bondens Jord“. Dette er en i den Grad haarrejsende Mangel paa Overensstemmelse med Sandheden, at man har vanskeligt ved at forstaa, at et stort københavnsk Blad vil skrive sligt Nonsens.

Gaa vi bort fra Landbrugets Forhold over til Landets Forhold i Almindelighed, skal jeg ikke komme dybere ind derpaa. Jeg har, saa godt det lader sig gøre i et kort Foredrag, ønsket saa nogenlunde at komme om i Krogene af det, jeg anser for Grundlaget for Danmarks økonomiske Eksistens. Men ogsaa de andre Erhvers økonomiske Tilstand have selvfølgelig deres store Interesse, og her have vi et Middel, som i alt Fald ikke er saa helt ueffent til Bedømmelse af Stillingen, i Formue- og Indkomstskatten. Jeg skal der bare henlede Opmærksomheden paa, at i det første Aar, da denne Skat svaredes efter de nye Skattelove, det vil sige Aaret 1904—05, udgjorde Formue- og Indkomstskatten til Staten 8,9 Mill. Kr. For 1909—10 er dette Tal vokset til 10,2 Mill., det vil sige en Stigning af 15 pCt., og det til Trods for, at Folkemængden i samme Tidsrum kun er stegen 6 pCt. Der har ganske vist i det sidste Aar ingen Fremgang været; vi staa paa 10,2 Mill.

baade i 1909 og i 1908. Men naar man tager det i store Træk — selvfølgelig kan det være anderledes i mange Tilfælde for den enkelte Mand —, kan der kun for Københavns Vedkommende spores en reel Tilbagegang af noget som Hundredtusinde Kroner, en ret svag Tilbagegang, der under ingen Omstændigheder er faretruende for Samfundet som saadant. Det er mod denne Baggrund, jeg ønsker, at Statens økonomiske Balance skal ses, og det er ikke overdrevent mange Ord, jeg skal gøre om den. De Bemærkninger, jeg vil gøre, ville væsentligt blive rettede mod det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) som den, der mest haandgribeligt, om jeg saa maa sige, har været inde paa at tale om Statens Finanser. Tal ere rare; det er saadan noget dejligt fast at holde sig til, selv om nogle maaske kunne synes, at de blive noget flydende, naar man kommer til dem. Man siger; at med ondt skal man ondt fordrive, og med Tal maa ogsaa det ærede Medlems Tal fordrives.

Det ærede Medlem begyndte i den Del af sit Foredrag, som jeg her kommer til at beskæftige mig med — det er i Tidenden Sp. 261 — med at vende sig imod den højt-ærede Finansminister, som havde sagt, at vor økonomiske Evne var meget større nu end i 1870. Overfor denne Udtalelse af Finansministeren siger nu det ærede Medlem: „Det er det, jeg i høj Grad betvivler“. Han tilføjer: „Jeg maa nøjes med at betvivle det, for mig bekendt foreligger der ikke nogen bestemt Opgørelse, som kan sige, hvordan vor økonomiske Evne var i 1870“. Og han siger senere Sp. 262: „Jeg har ingen positive Oplysninger om, med hvor meget Indtægterne kunne være stegne eller ikke stegne pr. Individ fra Halvfjerdserne til nu“. Jo, der foreligger saadanne Oplysninger, og de foreligge officielt. Vi havde i 1870 en Indkomstskat til Staten, og vi have for 1873 en Opgørelse af Landets Nationalformue. Jeg skal lige med et Par Tal sige Hovedresultatet af den. Nu er atter der at sige, at Indkomstskatten, Krigsindkomstskatten til Staten i 1870 naturligvis ikke er fuldstændig homogen med den Indkomstskat, vi have nu, men Forskellen mellem Indtægten den Gang og nu er dog saa stor, at det er ganske uomtvisteligt, at der er en meget betydelig Forskel paa Indtægten den Gang og nu. I Statistisk Tabelværk, 5te Række, Ltr. E. 4. Side 8*, det vil sige Side 8 i Indledningen, vil det ærede Medlem finde, at Indtægten — jeg skal kun regne Gennemsnittet for hele Landet — var i 1870 pr. 18-aarigt